

KJAK

Almennar tænastur í høvuðsstaðnum

Annfinn Brekkstein
*Býráðlimur í Tórshavn
fyri Sambandsflokkin*

Menning av útjaðaranum – økismenning

Tað hevur í fleiri ár verið ein partur av politisku uppskriftini hjá lokalu politikarunum í Løgtingin-

um, at menningin av útjaðaranum skal gerast við m.a. at leggja almennar stovnar og tænastur út í økini, bæði verandi og nýggjar almennar tænastur. Endamálið er at skapa arbeiðspláss og virksemi annars.

Tað eru gjørdar flytingar av almennum stovnum, eitt nú Skipaeftirlitið og partar av tænastunum hjá Taks og Almannaverkinum. Tær ávaringar, sum gjørdar vóru tá var, at tænastan vildi gerast verri ella lægri tænastustig, serliga tí, at tað er trupult at rekruttera kvalifiserað fólk, og trupult er at skapa eitt mennandi arbeiðsumhvørvi og trivna. Minnist meg rætt hava fólk

við sjúkrarøktaraútbúgving havt skrivstovustarv á Taks í onkrum av økjunum. Hetta vísir seg nú, nøkur ár eftir, júst at vera ein trupulleiki, og álvarsligir trupulleikar eru við nøkrum av hesum stovnum, t.d. meirnýtsla, vánalig tænasta og leiðsluloysi.

Sostatt er tíðin komin at endurskoða henda økismenningarpolitikk, serliga nú hesir almennu stovnar ikki virka nøktandi og flestu fiskiloyvi og tilhoyrandi virksemini, so at siga, alt er latið útjaðaranum.

Hvat skal til høvuðsstaðin

Skipaskrásetingin og FAS halda til í Havn, Sjóvinnu-

stýrið heldur til í havn, meðan Skipaeftirlit og Manning halda til í Miðvági. Skipaeftirlitið og Manning hava eina geografiska plasing, sum er burturvið og tænið ikki arbeiðinum hjá eftirlitinum og teimum, sum skulu brúka eftirlitið. Tað eigur eisini at verða umhugsað at flyta aftur til Havnar aðrar almennar stovnar.

Sama eigur at gerast við deildir hjá Taks, Almannaverkinum og Sjúkrahúsverkið – so nógv sum gjørligt flytast til høvuðsstaðin. Hetta kann gerastuttan trupulleikar og nógv biligari við tí góða interneti, telesamskifti og vegasambandi, sum er í dag og sum

landið hevur brúkt hundrattals milliónir at útbyggja og heldur fram við at útbyggja fyri milliardir.

Hetta við sentralisering minnir um yvirtøkumál – skulu málsøki liggja hjá dønnum ella skulu vit yvirtaka og soleiðis sjálvi valda og gjalda ymisk øki. Skulu almennar tænastur loysast í Havn ella leggjast út á bygd ella útjaðaran. Hesi inntriv hava nakrar tænastuligar og fíggjarligar avleiðingar - vanligar dýrari og vánaligari tænastu í sambandi við yvirtøku ella flyting. Men politiska endamálið er at skapa virksemi og arbeiðspláss kring alt landið – kosta hvat tað kosta vil.

Hesar vánaligu royndir við flyting av almennum stovnum úr Havn ella høvuðsstaðnum eiga at hava við sær, at ikki ein tann einasta flyting ella nýggjur stovnur verður fluttur ella lagdur til útjaðaran í framtíðini.

Higartil eru ongar sakligar og objektivar greiningar gjørdar av, hvørt tað er skilagt at flyta almennar stovnar til smærri økini í hesum litla landi. Hetta er gjørt av lokal-politiskum orsökum, over night og hóast ávaringar um afturstig í tænastuni og óneyðuga høgur útreiðslur til fyrisiting o.a.

Hoyvíkssáttmálin er systematiskur ójavni

Naiva myndin, ið nógvir føroyingar hava av Íslandi sum brøðratjóðin, ið bert vil okkum alt tað besta, má nú avloysast av veruleikanum. Íslendingar hugsa fyrst og fremst um seg og síni. Einkin forgjørt er í tí, men tá gevur tað onga meining fyri føroyskar fyrirøkur at hava Hoyvíkssáttmálan. Hann er í grundini verri enn onki.

Bárður Nielsen
Limur í uttanlandsnevndini fyri Sambandsflokkin

Tann bleyta politiska linjan, har ið Føroyar góðtaka alt frá íslenskari síðu, má enda nú.

Tað má vera niðurstøðan, nú vit aftur síggja, at Ísland ikki virðir Hoyvíkssáttmálan, og ein føroysk skipsmanning í íslenskari havn fær viðferð sum okkurt slag av sjórænarum.

Vit eru nú komin hagar til, at íslendingar mugu fáa at vita, at annaðhvørt er sáttmálin galdandi báðar vegir, ella er hann ikki galdandi

longur.

Íslendingar plaga at vera góðir handilsmenn, men tó skulu vit ikki at góðtaka, at "brøðurnir" í Íslandi ár eftir ár hava fyrimun av, at Hoyvíkssáttmálin reelt ikki gevur Føroyum pláss sum ein javnbjóðis handilspartnari.

Hoyvíkssáttmálin er systematiskur ójavni.

Niðurlagið hevur verið, at nú skuldu viðurskiftini koma upp á pláss. Veruleikin er tó, at íslendingar seta

føroyingum handilstekniskar forðingar, sum stóðan hjá Nærabergi er nýggjasta dømið um.

Tað varð longu greitt, tá ið sáttmálin skuldi setast í gildið, at ójavnvág var í sáttmálanum, og orðaskifti tók seg upp um, hvørt tað var rætt at seta hann í gildið, áðrenn sáttmálin var rættaður upp. Ein felagsnevnd skuldi loysa trupulleikan, men í dag kunnu vit tó staðfesta, at tað hevur verið trupult at loyst

trupulleikan í felagsnevndini.

Bæði vit, sum manna uttanlandsnevndina hjá Løgtinginum, og løgmaður eru í Íslandi komandi dagarnar. Nú er lagaliga løtan, og íslenska stjórnin skal hava at vita, at annaðhvørt er sáttmálin galdandi báðar vegir, ella verður hann uppsagdur.

Naiva myndin, ið nógvir føroyingar hava av Íslandi sum brøðratjóðin, ið bert vil okkum alt tað besta, má nú avloysast av veruleikanum.

Íslendingar hugsa fyrst og fremst um seg og síni. Einkin forgjørt er í tí, men tá gevur tað onga meining fyri føroyskar fyrirøkur at hava ein Hoyvíkssáttmála.

Hann er í grundini verri enn onki.

Nú má bera ella bresta.

Bjarni Djurholm
Fólkaflokkurin

Framsókn, ella var tað nú aftursøkn??

Nú er formaðurin í Framsókn á portalunum, har hann ger burturav sær, tí nú er tað Fólkaflokkurin, sum er orsøkin til, at íslendingar ikki virka sambært Hoyvíkssáttmálanum??

Nú man panikkur vera

komin í. Fólkaflokkurin rennur ikki undan Hoyvíkssáttmálanum, sum formaðurin í Framsókn eisini atkvøddi fyri á sinni. Tá sat hann á fjórða ári av umleið seks árum sum varamaður fyri undirritaða á Løgtingi.

At vit í Fólkaflokkinum eru ivasom um gongdina, er ikki annað enn náttúrligt, tá vit uppi saman staðfesta, at sáttmálaviðurskiftini við íslenskar myndugleikar halta.

Tí gera vit vart við okk-

um. Ikki fyri at skaða viðurskiftini í samhandlinum við Ísland, men fyri at gagna Føroyskari útflutningsvinnu. Tað kann eingin hava nakað ímóti, ella hvussu?

At Framsókn ikki fekk eitt

hissini uppskot ígjøgnum á tingi í fjør, hevur einki við gerandisveruleikan at gera.

Longri er tann søgan ikki, sum annars minnir mest um eina aftursøkn.